

λίνου, ένι-
η ν' άννα-
θεωρηθῇ
ράγματι,
ραίνονται
νεχίσουν
έπιθέσεις
του οποί-
άπαιτήση
ύτω είνε
ράγκο θα
είς άλλο
νητικούς,
ίσως ή
ν. Τό μέ-
λεσογείου
αθεροποι-
ληψιν του
ρωθεν δέ
τών προ-
ιών δέν έ-
χσιάν. Τό
σμα διά
τά τας έ-
υταίων ή-
διάσπαις
ις τής κυ-
Αί έπικει-
αλεί και
ραν λυγύ

Στήν Θράκη σφριγηλήν άκραίαν Έλλάδα Σουφλί, ή πόλις τών κουκουλιών

Παλαιοί
Ήπειρώται
έγκατεστημένοι κατα-
μεσής εις την Θράκην
οί Σουφλιώται
είνε άνδρωποι έξαιρε-
τικά προοδευτικοί

18/4/39
Επίσης διαλύεται το δημοτικόν
συμβούλιον Σουφλίου και απολύεται
ο δήμαρχος αυτού, λόγω της επιδει-
κνυομένης υπ' αυτών μεγάλης ραθυ-
μίας. Διά την άσκησιν των αρμο-
τήτων του δημοτικού συμβουλίου δια-
ρίξεται διακοσά. επιτροπή εκ των
κ. κ. Π. Νάνου, εις έν ανατίθενται
και τα καθήκοντα του δημάρχου, Π.
Δεμερτζή, Τ. Σακελλαρίου, Χ.
Τσαλίκη, Χ. Δαούδα, Σ. Μέρμηκα
και Χ. Γκαργάνα.

Αποδείξιν τών μεγάλων με-
τακινήσεων πληθυσμών έντός
τών όρίων της τουρκικής αυ-
τοκρατορίας κατά την ταρα-
χώδη εποχήν του 'Αλή πασά,
άποτελεί και το γεγονός οτι
ούτε οι Σουφλιώτες είναι
Θράκες. Ξένου πρός τον τόπον
που κατοικούν σήμερα, με έν-
τελώς διαφορετικά ήθη και έ-
θιμα, με ξεχωριστήν ένδυμα-
σίαν που δέν έχει καμμιά σχέ-
ση με την έθνικην θρακικήν,
φαίνονται ότι κατάγονται ά-
πό άλλην περιοχήν. Καί το πι-
θανώτερον είναι ότι οι Σου-
φλιώτες είναι Ήπειρώται, με-
τακινήθέντες ομαδικά από
την πατρίδα των διά ν' απο-
συν τα καταπιέσεις του
'Αλή πασά και να εύρουν πε-
ρισσότεραν ασφάλειαν. Την
Ήπειρωτικήν των καταγωγήν
υποστηρίζουν όλοι εις το
Σουφλί, ένισχύουν δέ και με-
ρικές παλιές σημειώσεις εις
το περιθώριον ενός ψαλτηριού
ότι άπ ότο 1810 μέχρι του

4 1/2 1/2
στο Σουφλί

1820 πολλές οικογένειες κτη-
νοτρόφων έφυγαν από τας πε-
ριφερείας Πρεβέζης, Πάργας
και Τσαμουργιάς της Ήπει-
ρου και έφθασαν πεζή έως
τάς όχθας του 'Εβρου, όπου
έκτισαν το Σουφλί. Μερικές
από τις οικογένειες αυτές έγ-
κατεστάθηκαν και στο Διδυ-
μότειχο, ίσως διότι το Σου-
φλί δέν ήτο δυνατόν να τις
χωρέση όλες. Αργότερα, παρ-
όλην την ανάπτυξη και την έπ-
έκταση του Σουφλίου, το δη-
μογραφικό πρόβλημα έμεγα-
λωσε και γιά την άποσυμφο-
ρησι του πληθυσμού χρειάσθη-
κε να κτισθούν τρία ή τέσσα-
ρα καινούργια χωριά στην
περιφέρεια, που έως σήμερα
ξεχωρίζουν από τα καθαρώς
θρακικά με τις ιδιαίτεροι
τολές και τα διαφορετικά έ-

26/11/1938 φ. 1/1

ΤΟ ΣΟΥΦΛΙ

(Συνέχεια έκ. της 3ης σελίδος)
θιμα. Οι σημερινοί Σουφλιώ-
ται είναι άνθρωποι εξαιρετι-
κά πολιτισμένοι και εις ά-
κροα προοδευτικοί. Μονάχα τὸ
τοπικιστικὸν τοὺς αίσθημα
εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένον, σὲ
σημεῖο νὰ μὴ ἀνέχωνται κα-
νένα ξένον καὶ πρὸ παντὸς
Ἰσραηλίτην στὴν κομφοπόλιν
τούς. Δέχονται τοὺς πάντας
πρόθυμα, τοὺς φιλοξενοῦν ὅσο
παίρνει, ἀλλὰ τοὺς δίδουν νὰ
καταλάβουν στὸ τέλος ὅτι
πολὺ καλὰ θὰ κάμουν νὰ μὴ
ἐγκατασταθοῦν μόνιμα στὸ
Σουφλί.

Διηγούνται οἱ παλαιοὶ ὅτι
κάποτε ἕνας Ἑβραῖος μικρέμ-
πορος ἀπὸ τὸ Διδυμότειχο ἐγ-
καταστάθηκε στὸ Σουφλί καὶ
τὸν πρῶτον χρόνον ἔκανε χρυ-
σὲς δουλειές, διότι οἱ Σου-
φλιῶτες τὸν πῆραν γιὰ Ἑλ-
ληνα. Ὅταν ὁμως ἡ πλάνη
διαλύθηκε, ὁ Ἑβραῖος ἀναγ-
κάστηκε νὰ φύγῃ νύχτα ἀπὸ
τὸ Σουφλί...

Τὸ κυριώτερον ἱστορικὸν
ἔσοδα τῶν Σουφλιωτῶν προ-
έρχεται ἀπὸ τὴν σιροτροφία,
ἡ ὁποία ἀκμάζει. Χάρης εἰς
τοὺς ἀπεράντους συκομωρεῶ-
νας, τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκτρο-
πὴν τῶν σκωληκῶν καὶ τὰς
εὐνοϊκὰς κλιματολογικὰς συν-
θήκας, ἡ ἔτησια παραγωγή
κουκουλιῶν στὸ Σουφλί ὑπερ-
βαίνει τὰς 350 χιλιάδας χιλι-
γράμμων ἐξαιρετικῆς ποιότη-
τος, ποὺ εἶναι ἡ ἀνώτερη σ' ὅ-
λην τὴν Εὐρώπην. Δυστυχῶς,
οἱ τιμὲς ποὺ προσφέρονται γιὰ
τὰ Σουφλιώτικα κουκούλια
οὐδὲν εἶναι ποτὲ ἀνάλογες πρὸς
τὴν ποιότητά τους, πράγμα
ἐπὶ τοῦ ζημιώνει πολὺ τοὺς παρα-
γωγοὺς καὶ ψαλλίζει τὸν
ζῆλον τῶν Σουφλιωτῶν γιὰ
τὴν ἔνταση καὶ περισσότερη
δελτίωση τῆς κουκουλοπαρα-
γωγῆς τους. Ἐφέτος ὑπάρ-
χουν πολλὰς ἐλπίδες νὰ ἐπι-
τευθοῦν καλλίτερες τιμὲς,
γιατί οἱ Σουφλιῶτες, μὲ τὴν
ἐνίσχυσιν τῆς Ἀγροτικῆς Τρα-
πέζης, ἀπέκτησαν πολλοὺς
κλιμακῶν ἀποπνιγέως τῶν
χρυσολιθῶν, πράγμα ποὺ θὰ
τοὺς προφυλάξῃ ἀπὸ τὴν ἀ-
ναγκαστικὴν ἐκποίησην τῶν
κουκουλιῶν τους μέσα ἀεὶ ὡ-
ρισμένην προθεσμίαν.

Ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν ση-
ροτροφίαν, εἰς τὴν περιφέρει-
αν Σουφλίου ἀκμάζει καὶ ἡ
σιτοπαραγωγή καὶ ἡ μελισ-
σοκομία. Ἐπίσης ἰδιαίτεραν
κίνησιν δίδουν εἰς τὸ Σουφλί
τὰ μεγάλα μεταξουργεῖα ποὺ
λειτουργοῦν ἐκεῖ, ἀπασχο-
λοῦντα ἑκατοντάδας ἐργατῶν
καὶ ἐργατριῶν.

ΜΕΝ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

Χαλκίδων 13

(1) Τηλ. 45-36

— Εἰς τὸ Σουφλί, πόλιν τοῦ μεταξιοῦ —

Ἡ ζωὴ του, αἱ ἀνάγκαι του

ΣΟΥΦΛΙΟΝ Ἰούλιος, (ἐκτάκτου
συνεργάτου μας).— Τὸ Σουφλί εἶναι
ἡ τρίτη πόλις τῆς ἑλληνικῆς θράκης
τῇ ὁποίᾳ συνιστᾷ ὁ διερχόμενος τῇ
Ἑλληνοτουρκικῇ σύνορα Καραγιάνης.

Ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς Σου-
φλίου δὲν ἀπέχει παρὰ ὀλίγα μέτρα
τοῦ Ἑβρου καὶ συνεπῶς τῆς τουρκι-
κῆς ὁδοτικῆς γραμμῆς.

Τὸ Σουφλί, πόλιν ἡ πόλις ὅσον
καὶ ἡ ἐπαρχία διόκληρου παράγει
τὴν γνωστὴν εἰς ὅλους ἐκλεκτὴν μέ-
ταξαν, γνωστὴν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερι-
κὸν ἀκόμη. Ἡ πλουσία πεδιάς Σου-
φλίου, ἰδίως τὸ ἀπὸ Λαβάρων μέχρι
Πόρου καὶ τὸ κατὰ μήκος τοῦ ποταμοῦ
μήκος εἶναι εἰς ἀπέραντον μέτρον.
Οἱ κάτοικοι τῶσόν οἱ ἀποτελοῦντες
τὸν δῆμον Σουφλίου ὅσον καὶ οἱ τῶν
χωρίων Λαβάρων, Γιαννούλη, Κοτρω-
νίας, Δαδιάς, Κορνοφωλεᾶς, Λυκόφω-
τος, Λαϊνῶν, Λύρας, Φυλακτοῦ, Προ-
βατῶνος, Λευκίτης, Βυρίνης, Θυμα-
ρίου, Τριφυλλίου, Πέπλου, Μανθειας,
Γεμιστής, Τυχίου, Ταρσίου καὶ Κή-
που ἐπιδίδονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν
σιροτροφίαν. Περίπου εἰς 1.000.000
ὀκάδας ἀνέρχεται ἡ ἐν Σουφλίω πα-
ραγόμενη μέταξας. Πεντήκοντα διόκλη-
ροι ἑκατομμύρια δραχ. εἰσπράττουν
ἐκτὸς τοῦ ἀποκατασκευάζονται καὶ
χίλια καὶ πλέον οἰκονομικὰ ἀποδοῦν
ἀπὸ τὴν κατ' οἶκον ὀφαινοτροφίαν. Τὰ
περίφημα κουκουλάρικα τοῦ Σουφλί-
ου ἔχουν πλάκας βραδεύσει.

Ἐν Σουφλί ἀπὸ τοῦ 1918 ἐργά-
ζεται ἐργαστασίαν ναιετάου τῶν εἰς
τὸ ὅποιον ἀπασχολοῦνται 550 κατ' ἐ-
τος ἐργάται καὶ ἐργάτριαι. Εἰς τὸ
ἐργαστασίον «Ἡ Εὐτέρπη» ἐπεξεργά-
ζονται 700.000 ὀκάδες κίτρινος καὶ
λευκῆς μετᾶξης. Τοῦτο ἀποστέλλει εἰς
τὰ καταστήματα τῆς Θεσσαλονικῆς
μόνον, 120.000 μέτρα ὀφαινοτροφίας ἑκ-
λεκτῶν ποιότητων εἰς διαφόρους χρω-
ματισμούς καὶ 30.000 ὀκάδας νήμα.

Τὸ Σουφλί δὲν ἠκολούθησεν τὴν Ἀ-
λεξανδρουπόλιν ἢ τὴν Ν. Ὀρεστιάδα
καὶ τὸ Διδυμότειχον εἰς τὴν ἐξέλιξιν
δὲν ἐνέβησαν δυστυχῶς μέχρι τῆς
στίγμης οἱ τοῖμαροὶ ἐκχειρματίζαν-
το ἢ ἐντόπιοι, διὰ νὰ ἀφαινοῦσαν
κατὰλληλα καὶ συγχρονισμένα ξενο-
δοχεῖα ὅπου καὶ φεγγοῦ. Ὑπὸ τὰς
συνθήκας αὐτὰς οἱ διερχόμενοι σημε-
ρον ἐκ Σουφλίου ἀποφύγουν νὰ δια-
κινῶνται εἰς τὰ ἑλπίδια ἀποκατασκευᾶς
ἐνδοχώρας διὰ τῆς ἀκαταλλότη-
τος τῶν καὶ ἀναγκάζονται χωρὶς ἀ-
κόμην νὰ διεκπεραιώσουν τὰς ἐργασί-
ας τῶν νὰ μεταβαίνουν εἰς Διδυμό-
τειχον ἢ Ἀλεξανδρουπόλιν καὶ νὰ
ἐπιστρέψουν τὴν ἐπομένην.

Φοβερὰ ἐπίσης εἶναι ἡ ἔλλειψις νέ-
ου καὶ καταλλήλου ὑδραγωγείου. Κα-
τὰ τὸ θέρος μάλιστα οἱ περισσότεροι
τῶν κατοίκων διὰ ν' ἀποφύγουν τὸν
τυφοειδῆ πυρετὸν ἐρίσκονται εἰς τὴν
μετακίνησιν ὅπου ἀναγκάζονται νὰ
μεταβαίνουν μετὰ τὴν ἀποκατασκευᾶν
τοῦ ὕδατος ἐκ Δαδιάς, χρώματος
μυλῆ.

Ἡ πόλις εἶναι κατὰ μήκος τῆς
σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ διασχί-
ζεται ὑπὸ τῆς μοναδικῆς κεντρικῆς ὁ-
δοῦ, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ

γραφεῖα ὅλων τῶν ὀργανισμῶν τοῦ Δῆ-
μου, Τραπεζῶν καὶ ὅλα γενικῶς τὰ
καταστήματα καὶ τὰ κέντρα.

Ἡ κοινωνία τοῦ Σουφλίου, συνη-
ρητικὸν ἀρχόν, ἐξαιρετικὰ καὶ ἀφο-
σιωμένη εἰς διόκληρου εἰς τὰς ἀποδο-
τικὰς ἐργασίας τῆς δὲν φαίνεται νὰ
εἶναι διατεθειμένη νὰ ἐγκαταλείψῃ
τὰς παλαιὰς ὡς ἐνὸς ἀρχῆς τῆς καὶ
νὰ ἀκολουθήσῃ τοὺς γείτονες τῆς κα-
τοίκους Διδυμοτειχοῦ καὶ Ἀλεξαν-
δρουπόλεως.

Τὸ ἀποταμιευτικὸν πνεῦμα εἰς τὸ
Σουφλί καὶ εἰς διόκληρον τὴν περι-
οχὴν ἔχει ἐξαιρετικὰ ἀναπτυχθῆ. Ἡ
ἐκπαίδευσις εὐρίσκεται εἰς εὐχάρι-
στον σημεῖον. Τὰ τέσσαρα δημοτικά
σχολεῖα δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὴν νεολαί-
αν τοῦ Σουφλίου τὴν ἀγαπᾶσαν τὰ
γράμματα, τὸν ἀθλητισμὸν καὶ τὴν
μουσικὴν. Εἰς τὸ Γυμνάσιον φοιτοῦν
400 περίπου μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι,
οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὴν ἡμισίαν δύ-
ναμιν τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὸ Δ' Δημοτικὸν Σχολεῖον ὅπῃ
τὸν κ. Χρήστον Παπαϊωάννου καὶ τὰς
διδασκαλίσσας κ. Σ. Τσιματῆν Ἰόκα
καὶ Παναγιώτῃαν Παπαταματίου ἐρ-
γάζονται ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτυχῶς.
Ὅμοιος τὸ Α' ἐξατάξιον Δημοτι-
κὸν Σχολεῖον ὅπῃ τὸν κ. Χρήστον
Κυριτῆν, τοπικὸν ἑφορον προσκόπων
ἀπὸ τοῦ 1923, μὲ τοὺς 312 σκαπα-
νέας του καὶ μὲ τὴν φελέγγα τοῦ κ.
Μπουκούρη, παρουσιάζει ἐκπληξί-
ας. Τὸ ὡς ἀνω Σχολεῖον τὸ ὅποιον εἶναι
καὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἀνηγέρθη
πρὸ τεσσαράκοντα περίπου ἐτῶν δι-
πλάσι τῆς τότε Ἑλληνικῆς κοινότη-
τος Σουφλίου.

Ἡ δημοσία ἀσφάλεια Σουφλίου
εἶναι πολὺ καλὴ χωρὶς εἰς τὸν κ.
Καραγιάννην καὶ τὰ ἀκούραστα ὀρ-
γὰνά του.

Καὶ ὁ ἀθλητισμὸς εἶναι ἐπίσης ἀρ-
κετὰ ἀνεπτυγμένος.

Ὁ Σύλλογος Κυνηγῶν ἀριθμῶν
περὶ τὰ 100 μέλη διατηρεῖ εὐπρεπὲς
κέντρον καὶ προσφέρει μεγάλας ὀνη-
ρεσίας εἰς τὴν γεωργίαν καὶ κτηνο-
τροφίαν. Τὰ μέλη του κατὰ περιόδους
ἐξαφανίζονται παντελῶς τὰ ἐπιδαῖ-
πτην καὶ ὅλα τὰ ἐπικίνδυνα εἰς τὰ
αἰγοπρόβατα σαρκοφάγα ζῷα.

Ἡ περιοχή Σουφλίου ὅπου καὶ αἱ
τοῦ Διδυμοτειχοῦ καὶ Ν. Ὀρεστιάδος
μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀντιπαμ-
μουρικῶν καὶ ἀρθευτικῶν ἐργῶν, τὰ ὁ-
ποῖα θέλουν ἐκτελεσθῇ ἐνθεν καὶ ἐκεῖ-
θεν τοῦ ποταμοῦ Ἑβρου θὰ καταστῇ
μία τῶν πλουσιωτέρων περιοχῶν τῆς
θράκης.

Ἀποπερατωμένης τῆς μεγάλης
ἐθνικῆς ὁδοῦ, ἥτις θὰ συνδέσῃ τὸ
Σουφλί μετὰ τῆς Ν. Ὀρεστιάδος καὶ
μετὰ τῆς πρωτεύουσος τοῦ νομοῦ Ἑ-
βρου, ἡ κίνησις τῆς ἀγορᾶς τοῦ Σου-
φλίου θὰ καταστῇ πλέον ἀξίολογος
καὶ θὰ περιφουρηθοῦν τὰ συμφέρον-
τα τῶν κατοίκων τῆς ἐνδοχώρας τῇ
μὴ δυναμένῳ ἡμέρᾳ νὰ μεταφέρῃ
εὐκόλως εἰς τὰ κέντρα τὰ ἐκλεκ-
τὰ προϊόντα.

ΜΑΡΙΚΑ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟ

ἰσεῖ τὴν παρανάδα το
υ. Δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπ
ιό. Ἀφοῦ ἀπετέλεσα κ
ος μῆς εὐάριθμης κο
κ. εὐχάριστος συντρι
μου ν
αφῆκα τὸν ἑαυτοῦ μου ν
γλυστρήσῃ πρὸς τὴν γ
τοῦ λάκκου τῶν Ἀγίων
δῶρων. Ἀπὸ κεῖ καὶ πρ